

Tekst inspraak in gemeenteraadsvergadering Zwolle.

2 september 2019

Lambert Sijens.

Geachte leden van de raad, geacht college,

Twaalf jaar geleden ben ik met mijn gezin uit Zwolle verhuisd naar Veenhuizen om een zorgboerderij te starten. Wij bieden dagbesteding voor een specifieke doelgroep: volwassenen met een psychiatrische achtergrond en met een gemiddeld tot hoog IQ. Vanaf het begin hebben we een cliënt uit Zwolle. We kennen hem van toen we nog in Zwolle woonden. Sinds begin dit jaar hebben we echter geen contract meer met de gemeente Zwolle. Dat is de aanleiding waarvoor ik hier sta. Van de griffier heb ik begrepen dat het niet de bedoeling is om te spreken over individuele gevallen. Daarom zal ik focussen op het beleid en het handelen van de gemeente Zwolle. Na afloop van de vergadering licht ik het graag toe.

Tot en met vorig jaar hebben we altijd een prima contact en contract met de gemeente Zwolle gehad. Begin 2018 werd een nieuwe aanbesteding aangekondigd die in september 2018 zou worden gehouden. In de aanloop hier naartoe heb ik gevraagd of het voor 1 cliënt nodig is om dit hele circus te doorlopen. Het kost ongeveer 2 dagen tijd om de aanbesteding volledig in te dienen. Een Persoons Gebonden Budget (PGB) leek me in dit geval een stuk praktischer. Dit was niet mogelijk omdat Zwolle als een van de weinige gemeenten de dagbesteding enkele jaren geleden in een zogenaamde "Algemene Voorziening" heeft omgevormd. Dat houdt in dat hier aanspraak op gedaan kan worden zonder verwijzing of indicatie.

In het tweede kwartaal van 2018 kwam ik erachter dat de afrekensystematiek voor ons zeer ongunstig uitpakt. Het budget voor een kwartaal wordt bepaald op basis van de besteding in het kwartaal vooraf. Op zich logisch maar bij 1 cliënt wordt er een financieel onmogelijke situatie geschapen. Als mijn cliënt in het eerste kwartaal bijvoorbeeld twee weken ziek is wordt ik het tweede, derde en vierde kwartaal 2 weken gekort. Als hij in het derde kwartaal 3 weken op vakantie gaat krijg ik in het vierde kwartaal 3 weken minder betaald. Elke dag afwezigheid werkt door in de volgende kwartalen van het jaar. Deze situatie is onwerkbaar en arbeidsrechtelijk betwistbaar. Toen ik deze situatie aan de gemeente voorlegde werd beaamd dat het effect optreedt maar vond men het niet nodig om een jurist de situatie te laten beoordelen. Er werd ook geen werkbare oplossing aangedragen. Er worden 3 mogelijkheden genoemd: gewoon de voorwaarden accepteren, in onderaanneming bij een gecontracteerde partij gaan of de cliënt kan als vrijwilliger komen.

Accepteren van de voorwaarden betekent financiële onzekerheid en hoogstwaarschijnlijk onder de kostprij werken, als vrijwilliger krijgen we helemaal niets en dat betekent ook dat de begeleiding gestopt moet worden. Blijft over onderaanneming. Dat wil ik niet want dat levert extra rompslomp op, kost ook geld en ik word afhankelijk van een derde partij. Toch heb ik 1 aanbieder 3 keer gebeld maar werd nooit teruggebeld. Toen was ik er klaar mee.

Dat de gemeente zo star vasthoudt aan haar vastgelegde voorwaarden en niet meedenkt over een praktische oplossing is in tegenspraak met het streven naar maatwerk. In ons geval hebben we een prima netwerkje met familie en vrienden dat al meer dan 10 jaar werkt. Nooit hadden we overbesteding en het gaat goed met onze cliënt.

Wij hebben cliënten uit 6 verschillende gemeenten. Met alle gemeenten komen we tot werkbare afspraken behalve met Zwolle. Wij willen onze cliënt graag houden en hij wil graag bij ons blijven. Het gaat al meer dan 10 jaar prima met korte lijnen en een relatief beperkt budget. Samen met familie leveren wij een schoolvoorbeeld van maatwerk zou ik zeggen. Het beleid en de uitvoering van de gemeente Zwolle beoordeel ik als star, ambtelijk en onpersoonlijk en in ons geval met betrekking tot de contractvoorwaarden zelfs onbehoorlijk. Ik weet niet hoeveel aanbieders en cliënten er naast ons door het Zwolse beleid in de problemen komen maar wellicht zijn het er meer. Voor kleinschalige dagbesteding is het beleid funest. Na ruim 10 jaar contractpartners te zijn geweest worden we geconfronteerd met een onwerkbaar contract met twee opties: slikken of stikken. Voor onze cliënt zou het gevolg zijn dat hij gedwongen naar een andere aanbieder moet. Dat is geen maatwerk. Het enige dat wij willen is een voortzetting van de situatie die al 10 jaar prima werkt. Is dat nou zo moeilijk?

Zwolle, denk om uw mensen!

Achtergrondinfo.

(geen onderdeel van de inspraak)

Het aanbieden van dagbesteding als “Algemene Voorziening” zoals in Zwolle heeft als intentie om de drempel voor dagbesteding zo laag mogelijk te maken. Op zich is het lovenswaardig dat zonder verwijzing of indicatie dagbesteding gedaan kan worden. Dit heeft er in Zwolle toe geleid dat honderden extra mensen dagbesteding gingen doen. Hier hebben een aantal aanbieders vele duizenden euro's extra omzet door gekregen en de gemeente Zwolle een financieel tekort van tonnen. De gemeente probeert nu om mensen uit de dagbesteding richting vrijwilligerswerk bij maatschappelijke organisaties te krijgen. Ook dat is een goede zaak, als je vrijwilligerswerk kunt doen hoef je geen dagbesteding. Maar er mogen geen mensen de dupe worden. Ik heb echter wel het gevoel dat het huidige starre beleid en uitvoering een gevolg zijn van een verkeerde inschatting van de effecten van de “Algemene Voorziening”.